

Overweging Lonneker zondag 27 oktober 2024

Bij Genesis 2,1-22 / Joh. 1,14-16 – bij het planten van een Laudato Si' boom.

God laat zijn werken niet los, ook ons niet. Hij staat aan ons begin en aan ons einde. God maakt alles nieuw. Gods bedoeling is dat we met elkaar één zijn, één Schepping. Niet versnipperd, niet alleen.

Johannes vertelt ons dat de wet ons door Mozes is gegeven. De wet zegt wel wat en hoe de mens behoort te zijn, wat goed is en wat kwaad. Maar niet wát de mens is. De wet kan de mens niet bevrijden en God niet openbaren. De wet deelt geen leven mee. Jezus Christus doet dat wel.

We geloven daarom niet in iets, maar in iemand: in Jezus Christus. God is mens geworden en heeft ons door Jezus Christus zijn liefde geopenbaard. Hij laat de genade van God en de waarheid van God zien aan alle mensen. Hij is het die ons bevrijdt. Van angst en lamelendigheid, van onwil en wantrouwen.

Met gelovige ogen mogen we Gods handelen in ons zien – hoe Hij ons de goede weg wijst, influistert wat juist is en wat niet, hoe Hij in ons doorwerkt en hoe we op die manier met hem en met elkaar verbonden zijn.

Jezus maakt de liefde in ons los die ons vertrouwen schenkt, ons tot actie brengt en hoop en leven geeft. God geeft ons woorden van vrede - niet van onheil! - om ons een hoopvolle toekomst te geven.

God schenkt ons zijn Schepping en ons aan elkaar. In al onze kwetsbaarheid en gebrokenheid, zijn we goed genoeg voor hem, houdt hij van ons!

Vandaag mogen wij deze appelboom, deze vrucht van zijn Schepping, in ons midden ontvangen. Een boom geeft hoop voor de toekomst. Want ze is een woning voor planten en dieren, voor alles wat kruipt en vleugels heeft. Ze biedt bescherming tegen zon en regen, is een mantel voor ieder die bescherming zoekt, en geeft vrucht aan wie honger heeft.

Er is zoveel te zien, zoveel te ervaren, zoveel om dankbaar voor te zijn. We eren God feitelijk bij alles wat we doen als we ons blijven verwonderen. Want Hij is het die alles geschapen heeft, die ons deel doet uitmaken van het grote Onzegbare. Dat wij daar een rol in mogen spelen is pure genade. Wij mogen er zijn!

Samen met deze boom mogen wij groeien: in vertrouwen op een hoopvolle toekomst. We staan samen in deze traditie, mogen geworteld staan in Zijn schepping, als een boom, geplant aan stromend water (*Psalm 1, Jeremia 17,8*).

Gods scheppende liefde is overvloedig en geeft ons allen ruimte. Onze opdracht is daarom Zijn schepping te behoeden en die ruimte te bewaren, te bewaken, te heiligen. Ruimte om zijn goedheid in te drinken. Zoals een boom geworteld is, zo mogen ook wij, gedrenkt met Gods liefde, ruimte geven aan elkaar. Zodat we kunnen leven!

Deze boom is onze broeder, onze zuster, en communiceert door onzichtbare wegen, zuivert de lucht die we ademen en verbindt ons aan elkaar met háár levensadem. Gods oneindige liefde en fantasie is ... adembenemend!

De Schepping wordt ons geschonken – zoals u zo mooi verbeeld ziet op de voorkant van ons boekje. En we mogen haar ontvangen! God vertrouwt ons zijn werken toe. Laten we daar dus dankbaar voor zijn, zuinig op zijn!

Jeremia (29 vers 11-13) profeteerde al lang geleden: “Ik heb jullie geluk voor ogen, niet jullie ongeluk; Ik zal je een hoopvolle toekomst geven. Jullie zullen Mij aanroepen en weer tot Mij gaan bidden, en Ik zal naar jullie luisteren. Jullie zullen Mij zoeken en ook vinden, als jullie Mij tenminste met hart en ziel zoeken.”

Paus Franciscus vraagt het ons heel eenvoudig: laat ons mensen zijn van goede wil. Want zoekend naar zichtbare en onzichtbare tekenen van God, die het zo goed met ons voorheeft, mogen we allemaal, zoals we zijn, aan het Licht komen en in het Licht staan.

Amen.